

HATÁRTALANUL

„Betyárok és szabadsághősök nyomában a Délvidéken”

2019. 05. 28-31.

HAT-18-01-0113

Az a csodás Délvidék!

A Tapolcai Bárdos Lajos Általános Iskola Batsányi Tagintézményének 7.a osztályosai, valamint a Bárdos Intézményegység 7. z osztályosai 2019. május 28-május 31-ig felejthetetlen napokat töltöttek Délvidéken, ahonnan a nagyon jól felkészült honismereti vezetőnek, Kiss Róbertnek köszönhetően fontos ismeretanyaggal és szép élményekkel gazdagodva térhettek haza Tapolcára.

A csoport 28-án 6 órakor indult. A hosszú utazás után az első megálló Palics volt. Itt megtekintették a Palicsi-tó mesés világát, majd rövid sétát tettek a szecessziós fürdőépületek és a színpompás villák között. A honismereti-vezetőtől azt is megtudták a diákok, hogy Mátyás király annyira megkedvelte a tó környékét, hogy 1462-es látogatása után édesanyjának, Szilágyi Erzsébetnek ajándékozta azt. Később Szabadkára érkezett a csapat, ahol belülről tekinthette meg a magyar szecessziós Városházát, melynek vitrázsairól nemzeti nagyjaink és királyaink tekintenek a látogatókra. Megcsodálták a zöld és kék szökőkutakat, Jakab és Komor szobrait, a Szentháromság szobrot, a Kaszinó épületét, a Népszínházat, a kaptáros házat. A magyar szecesszió egyik remekműve, a mézeskalács ház mindenki tetszését elnyerte. Mátyás király szobránál koszorút helyeztek el a tanulók. A szabadkai program a felújított Zsinagóga megtekintésével folytatódott, mely Európa második legnagyobb imaháza. Kosztolányi szobránál is elidőzött a csoport, és koszorút helyezett el a magyar költő-író mellszobránál. Késő délután érkezett a busz Csantavérre, ahol megtekintették a helyi római katolikus templomot, melyet a Szent Péter Bazilikáról mintáztak a bácskai hívek. Érdekes anekdotákat, történeteket hallhattak a gyerekek a település történetéről és Csantavér híres szülteiről. A fárasztó nap után a szállásra érkezve finom vacsora fogadta a társaságot, többen pedig igénybe vették a hotel termálmedencés fürdőjét.

A második napon, a szabadsághősök nyomában járva előbb Óbecse nevezetességeivel ismerkedtek. Megtekintették a Türr István-zsilipet, ott, ahol a Duna vize torkollik a Tiszába a Ferenc-csatornánál. Kitűnő szórakozást és játékos élményt nyújtott a Than fivérek emlékére

létrehozott emlékház és interaktív park, ahol 28 tudományos interaktív játék és eszköz kapott helyet. A műalkotásokon keresztül megismerkedtek Than Mórral, a monarchia festőjével, aki számos történelmi jelenetet örökített meg vásznon, és Than Károllyal, aki a kémiaoktatás terén alkotott maradandót. A város főterén a csoport táncos lábú tanulói magyar táncokat varázsoltak a téren tartózkodók örömére. A produkciót tapssal jutalmazták az óbecseiek.

A Tiszát átlépve, a Bánságba érkezve előbb a törökbecsei Hungária-szobrot koszorúzták, mely a Délvidék egyetlen megmaradt Hungária-émlékműve. Ez állít emléket annak a történelmi eseménynek, amikor 1848. október 13-án a szerbek megtámadták Törökbecsét, de a honvédek sikeresen feltartóztatták őket, és az Óbecséről érkező erősítéssel szétverték és megfutamították az ellenséget. A templomkertben verssel és koszorúval emlékeztek a diákok az aradi vértanúra, gróf Leiningen-Westerburg Károlyra, aki a felesége révén lett törökbecsei nagybirtokos. A kultúrközpontban közelről nézhették meg Becse várának makettjét, az araci pusztatemplomot bemutató kiállítási tárgyakat, illetve a frissen feltárt borjasi neolitikus település leletanyagát. Egy rövid buszozást követően a délvidéki magyarság legszagrálisabb emlékhelyére, jelképéhez érkezett a kirándulócsoporthoz, az araci pusztatemplomhoz. Körbejárták, megcsodálták, majd csoportképek készültek a puszta templománál. A délutáni program Eleméren folytatódott, Kiss Ernő egykori birtokán. Az Aradon kivégzett honvéd tábornok építtette azt a római katolikus templomot, melynek kriptájában örök álmát alussza az ő családja. Mellszobránál megható műsoros megemlékezést tartottak a tanulók, mécsest gyűjtöttek, és elhelyezték a tisztelet koszorúját. A nap következő állomása a Császár-tó volt, Európa legnagyobb halastórendszere. Vezetőjüktől megtudhatták, hogy a tó elnevezése Ferenc Józsefhez kapcsolható, aki itt is tett látogatást. A diákok azt is megtudták, hogy 1966-ban a ramsari egyezmény keretében besorolták a világ legjelentősebb élőhelyei közé a Császár-tavat. A turistahajóval behatolt a társaság a természet érintetlen birodalmába, ahol mintegy 250 madárfaj és 40 emlős jelenlétét regisztrálták eddig. A hajókázás során rengeteg különös állatot figyelhettek meg, mik szabadon és gondtalanul mozogtak ebben a csodás környezetben. Écskán megtekintették a Lázár-kastélyt, ahol egykor Liszt Ferenc muzsikált. Az épület ma szállodaként funkcionál. A harmadik nap mottója volt: a déli harangszó nyomában Nándorfehérváron. Először a pétervárad erődítmény megtekintése volt a feladat. A Bánk bánból ismert Petur bánról elnevezett város erődje egykoron a történelmi Magyarország második legnagyobb erődítménye volt, aminek tetejéről csodás kilátás nyílik a Dunára. Először csak a várból, majd közelebről is megtekintették Újvidék utcáit. Egy kis barangolás után tovább állt a csoport Nándorfehérvárra, azaz Belgrádba. Bejárták a híres csata helyszíneit, ahonnan tökéletes rálátás nyílt a Száva és a Duna

összefolyására. Felidéztek, hogy mi történt történelmünk egyik leghíresebb csatájának helyszínein, majd a harcról állított emlékmű előtt főhajtással, koszorúval és a nemzeti Himnuszunk eléneklésével állítottak méltó emléket a hősöknek. Zimonynál, a millenniumi toronynál koszorút helyeztek el a tanulók Hunyadi Jánosra emlékezve. Másfél óra szabadidős programot követően a szálláson a vacsora, a pihenés és a fürdőzés következett. De ezzel még nem ért véget a nap! Az eddigi út során megszerzett ismereteket totó formájában kérte számon honismereti vezetőnk, s azok javítását követően nagyon elégedett volt az eredményekkel.

Az utolsó nap reggelén a szokásosnál fáradtabban ébredt a csapat. A nap mottója pedig így szólt: Kalandozások a Tisza mentén. Őszintén szólva nem kalandozós állapotban volt a gyereksereg, s ez már a péterrévei programnál is jól látszott. Az eddig amúgy aktív társaságot nem vonzotta annyira az utolsó kézi vontatású rév, nem álltak be, hogy kipróbálják, persze ezt később, amikor már éberebbek voltak, megbánták. Moholon látogatást tettek egy magyar tagintézményben, ahol sok érdekes dolgot tudtak meg az iskola pszichológusától arról, hogy hogyan folyik a délvidéki iskolákban a magyar fiatalok tanítása. A négynapos délvidéki túra utolsó állomása Zenta volt. Ami Mohács volt a magyaroknak, az Zenta volt a török seregeknek. A díszes Városháza tornyában tekinthették meg a tanulók a zentai csata színvonalas kiállítását, a csata makettjét, és azokat a tárgyakat, melyeket a csata helyszínén tártak fel. A torony tetejéről csodálatos rálátás nyílt a városra. És volt egy meglepetés még a kirándulás végére, amit a honismeret-vezető szolgáltatott: a résztvevők ellátogattak Robi szülőfalujába sétálni és piknikezni. Ott szó szerint könnyes búcsút vettek a gyerekek (főként a lányok) Robitól, mert a 4 nap alatt nagyon a szívükhöz nőtt a nagytudású vezető. A búcsú után a kirándulók busza hazafelé vette az irányt.

A program résztvevői már a hazaúton nagy elismeréssel szóltak a programról, a szállásról, mind a négy napról. Jól érezték magukat, örültek, hogy határainkon túl is hallhatták végig a magyar beszédet, sok új ismerettel bővült a tudásuk, s ahogy ők fogalmaztak, sok olyan új dolgot tudtak meg a határainkon túl élő magyarokról, amiket eddig nem értettek és nem láttak át tisztán. Köszönetüket fejezik ki, hogy részesei lehettek ennek a programnak.